

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravištvu (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljajo tristoletna petič-vrata: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 103.

V Ljubljani, v petek 4. maja 1888.

Letnik XVI.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja, 1. maja.

Budgetna razprava.

(Petnajsti in šestnajsti dan.)

Po tridnevni hudi borbi bila je včeraj dovršena splošna razprava o naučnem ministerstvu. Prvi govornik je bil moravski poslanec Mathon, bivši šolski vodja, ki je govoril o preobloženosti učencev in njenih uzrokih, potem pa o pravici slovanskih narodov do narodnih šol.

Za njim je prišel na vrsto Bertolini, Italijan iz južnih Tirol, ki se je pritoževal o preziranju italijanskih šol, za katere se nič ne zgodi.

Naslednji govornik, rusinski poslanec Mandyczewski, je priporočal resolucijo, ki od vlade zahteva, naj se plača stanislavskega škofa poviša vsaj na 12.000 gold., tudi plače kanonikov naj se primerno vravnajo, za stolni kapitel in za vikarje naj se zida primerno poslopje, bogoslovci 4. leta naj se poučujejo v Stanislavu in za Rusine naj se ustanovijo potrebne srednje šole z rusinskim učnim jezikom. Drugi rusinski poslanec Ozarkiewicz je predlagal drugo resolucijo o vštevanju dohodkov in davkov pri določevanju nove kongruje.

Desnica ni marala preprečiti splošne razprave, za katero je bilo vpisanih še mnogo govornikov, ker je hotela pred glasovanjem vedeti, kaj je z njenimi pritožbami in bo li vlada dala povoljniši odgovor, kakor g. naučni minister. Dotični razgovori med pooblaščenici desnice in ministri so se vršili med prej omenjenimi govori. Ravno ko je sklepal Bertolini, prišel je minister Gautsch v zbornico, iz česar so poslanci sklepali, da so razgovori dovršeni, bodi si že tako ali tako. Levici je pa dolga razprava že silno presedala. Kaj rada bi bila imela, da bi bil kdo nasvetoval konec obravnave; v šali so levičarji ponujali mladočeškemu dr. Heroldu celó ministerski portfelj, če nasvetuje konec razprave. Ker se jih pa nihče ni hotel usmiliti, dobili so na posled antisemita Fürnkranza, ki je stavil omenjeni predlog. Levičarji so ostrmeli, ko so videli, da tudi desnica glasuje za sklep razprave; sklepali

so, da ste se sporazumeli vlada in desnica, da je ministerske krize konec, da so torej zastoj vse nade, ki so si jih delali in da bodo morali rojeni ministri in drugi, ki hočejo postati, še čakati.

Za generalna govornika sta bila izbrana Adamek na desni in Weitlof na levi.

Adamek je obširno razpravljal prikrajševanje českega naroda v primeri z nemškim in samovoljnost naučnega ministra, ki ima le centralizem pred očmi in hoče črno-rudeče-zlato zastavo v znamenje zmage zasaditi na razvalinah českega šolstva.

Weitlof je polemiziral s prejšnjimi govorniki, pa jako slabo, zlasti gledé pritožb Slovencev. Hvalil je kranjsko hranilnico, ker tako velikodušno s slovenskimi denarji podpira nemški „Schulverein“, zanikal je potrebo kranjske gimnazije, češ, da je manjšina deželnega zbora nasprotovala dotičnemu sklepu večine in da ljudstvo sploh za to jako slabo šolo ne mara. Gledé koroških Slovencev je prežvekal stare čenče, da Korošci za Kranjce ne marajo in ravno tako Štajerci ne, da tudi niso Slovenci, ampak Vindi, da je šolstvo na Koroškem dobro in da bodo poslanca Kluna že še koroški poslanci sami zavračali.

Sledilo je še nekaj dejanjskih popravkov; med drugimi je tržaški poslanec Burgstaller trdil, da Slovenci v Trstu imajo potrebne šole, da so v Rojani stariši sami prosili za pouk nemškega jezika itd. Poslanec Klun mu je odgovarjal, da pri svoji trditvi gledé nemških učiteljev, na katere se bode v prihodnje edini ozir jemal, ni imel mestnih šol pred očmi, ampak c. kr. splošno šolo v Trstu, v kateri je med 1194 učenci samo 151 nemških, pa 732 slovenskih in 198 italijanskih učencev. Njegova opazka je bila torej opravičena in popravek poslanca Burgstallerja je brez vsakega pomena.

Ko je prišlo do glasovanja, predlagal je mladočeški poslanec Engel ustno glasovanje. Pa ta predlog ni našel zadostne podpore; Steinwender je torej naprosil predsednika, naj vsaj naznani števílo glasov za in proti proračunski številki. Po glasovanju naznani predsednik, da je proračun za osredno vodstvo sprejet s 189 glasovi proti 53. Zoper budget so glasovali nemški klub, južni Tirolci, mladočeški

poslanci, češki poslanci Adamek, Hevera, Vessely in slovenski poslanec dr. Gregorec. Levičarji so bili jako zavzeti, ko so videli, da je razpor med vlado in desnico poravnán. Nekateri listi danes pripovedujejo, kaj je vlada obljubila Čehom in Slovencem, da jih je potolažila. O tem le toliko omenjam, da se dogovori časnika niso naznanili, in da je vse zgolj ugibanje, kar pišejo. Zlasti bi se slovenski poslanci ne bili udali za tako ceno, kakoršno omenjajo listi. Slovensko prebivalstvo bo videlo, da so se njih poslanci zavedali svoje dolžnosti, ko pridejo na dan prvi vspehi sedanje krize.

Danes je govoril neizogibni Türk, za njim dr. Gregorec o nemškem „Schulvereinu“ in o zadnji razsodbi naučnega ministra na pritožbo okrajnega šolskega sveta v Šmariji.

Tretji govornik je bil koroški poslanec Ghon, ki je v svoji strasti in surovosti trdil, da slovenski poslanci o koroških razmerah govoré zasukano, nepravilno, neresnično in zlagano. Poslanec Klun pa mu je z dejanjskim popravkom dobro posvetil in s številkami naštel pisma in razsodbe, ki pojasnujejo od njega navedene dogodke.

Govorila sta še dr. Lueger in Foregger; prvi je izvrstno opisoval šolske razmere na Dunaji in omenjal, kako se oddajajo službe ljubljencem židovske liberalne stranke. Poslanec Svoboda je moral slišati očitanje, da je popačil nekatera pisma. Vsled tega je zahteval častno sodišče, ki bode reč preiskovalo in se bode volilo jutri iz raznih oddelkov.

Sklep seje je bil ob 3/4. uro.

Govor poslanca Jak. Hrena

v državnem zboru dné 25. aprila 1888.

Visoka zbornica! Pred vsem moram konstatovati, da tudi jaz ne namerjam, kakor ni storil moj neposredni g. predgovornik, govoriti o splošnem delu naslova 7, temveč le o § 6, ki govori o grajenji cest na Kranjskem. Iz tega morete, gospóda moja, posneti, da hočem govoriti o cestah svoje domovine, torej o krajevni stvari, ki pa je za do-

LISTEK.

„Je, pa vendar ni!“

Svoje dni sem mnogo občeval z gospodom, ki se je najrajši izrazil: „Je, pa vendar ni“, ako ga je namreč kdo vprašal, naj izreče svojo sodbo o tej ali oni reči.

Tudi meni se danes godí nekako takisto.

V nekaterih listih je bilo čitati, da so rimskim romarjem v Pontebi pobrali vso mesnino, kar so je nesli saboj. Toda skoraj resnično je, pa vendar ni. Te dni mi je namreč neki sopotnik kočljivo zadelo tako pojasnil, da so samo enemu in sicer koroškemu gospodu vse kovčge prebrskali, in pobrali mu mesnino.

Pa nikar ne mislite, da so to storili laški „ibljatarji“! Ne, ampak preoblečeni laški postopači, po ljubljanski govorici: barabe ali tudi „lačenbergerji“ imenovani. Nazaj gredé jim je pa klical iz voza, naj le pridejo zopet vkupaj, ima še nekaj za-nje.

Dvignimo se višje, v dušni delokrog.

Že celo četrtletje se premleva po časnikih, po društvih in v zasebnih pogovorih oni šolski predlog, ki se smé prištevati najslavnejšim in najglasovitejšim predlogom, kar jih je porodilo avstrijsko parlamentarno življenje. Uvodni članki in vsestranski dopisi, daljši in krajši listki, stvarni in čenčavasti govori in razgovori so ga že obdalovali po svoje v raznem smislu.

Ni čuda, da so tolika nasprotja, ki so bila čitati in slišati v poslednjih mesecih, zmedla tudi nekatere glave, ki so sicer vzrastle izmed slovenskega kmečkega ljudstva. Danes so rekli: Liechtensteinov predlog, oziroma verska šola je za nas, za naše ljudstvo in sploh za Avstrijo, torej podpišimo se za versko šolo. Jutri pa so bili drugačnih misli, rekoč: Verska šola je, pa vendar ni najboljši šolski sestav, torej povzdignimo svoje glasove zoper versko šolo.

Najlepše bi bilo, da bi prišle vse take peticije, na katerih je ena in ista oseba podpisana sedaj pro in potem zopet contra, skupaj zvezane naučnemu ministru pred oči. Potem bi vsaj mogel posneti, da

sedanja učilišča znajo vzgojiti človeka, ki na videz je značajan, v resnici pa vendar ni.

Sicer je pa vsa ta-le agitacija pro in contra in vsi tisti neštevilni podpisi in ves tisti počekani papir, dejal bi, zgolj prazno delo. Saj nas skušnja uči, da državni poslanci samo to dosežejo, kar in kolikor jim vlada hoče dati, ne pa tega, kar in kolikor bi hoteli imeti.

Zato se mi zdi, da je pač tudi nepotrebno, da se je kranjska obrtna in trgovinska zbornica vtaknila v to zadevo. In kako umetno je bil protipredlog utemeljevan! Razloge, ki jih je gosp. B. navajal zoper Liechtensteinov predlog, razumete pač le v mestu, kjer ste bolj „zbrigtani“. Na deželi pa si jih človek ne more raztolmačiti, zlasti če pomisli, da je ta protipredlog sicer našel večino v ljubljanski zbornici, pa vendar ni verjetno, da bi bil izrazil skupno mnenje onih, katere zastopajo p. n. gg. v obrtni in trgovinski zbornici.

Toda naprej! Če že na Kranjskem človek težko razločuje, kateri gospodje izmed učiteljskega ali trgovskega stanú so somišljeniki dunajskih desničarjev, in kateri namižkujejo psevdoliberalnim levi-

tične okraje in posebno za one na Dolenjskem, katere jaz zastopam, tolike važnosti, da je za-nje pravo vprašanje obstanka, kakor bom dokazal. Dovolil si bom opozoriti visoko državno upravo na zelo občutne pomanjkljivosti in napake javne, državne ceste na Dolenjskem. Ta cesta je skoraj edino občilo velikega in širnega ozemlja, vendar je vsled prvotnega načrta v tako slabem stanju, da je tam zares treba hitre in izdatne pomoči, da ne ostanejo ali se še pomnože velike gospodarske škode, katerim je vzrok ta slaba cesta.

Ta cesta drži iz Ljubljane v Novo mesto skozi ves severo-vzhodni del Dolenjske, ter se navadno imenuje „Dolenjska cesta“. Dolga je sedemdeset kilometrov in pelje skozi najvažnejše župnijske kraje Šmarje, Višnjo goro, Št. Vid, Trebnje in Mirnopolje. Okolica je gosto obljudena in ta cesta je edino občilo, ki veže štiri sodnijske okraje: ljubljansko okolico, Zatičino, Trebnje in Novomesto, in dva sosedna sodnijska okraja, Žužemberk in Mokronog z glavnim mestom in tako posredno s severnim in zahodnim delom dežele. Cesta je glavna žila, v katero se na dolgi poti stekajo tudi druge manjše stranske ceste na Dolenjskem; po njej se premiče ves promet od južno-vzhodne deželne meje do središča in nasprotno. Seveda je ta cesta tudi za c. kr. pošto za prevažanje pisem, blaga in ljudi. Ta cesta je pa velikega strateškega pomena, kar kaže že pogled na zemljevid in kakor mi je zatrjeval velik vojaški dostojanstvenik; imela bi posebno za časa vojske na jugu veliko važnost, ko bi n. pr. železnico, ki drži iz Zagreba v Ljubljano na severni strani Dolenjske ob Savi zagradile ali poškodovale elementarne ali druge nesreče, n. pr. sovražnikova moč. Ta slučaj je sicer le mogoč, pa modro in previdno vojno vodstvo mora računati tudi ž njim, ker bi v tem slučaju vse vojaško gibanje iz Ljubljane proti Karlovcu ali Zagrebu, torej na hrvaško mejo bilo le na dolenjski državni cesti.

To pa je, gospóda moja, ne gledé na druge krajevne in gospodarske ozire tako važno, tudi s stališča državnega blaga in koristi, da zasluži najresnejše in najtreznejše uvaževanje. Kako velik pomen imajo danes občila in dobra pota za blaginjo dežele in njenega prebivalstva, za pospeševanja kmetijstva, za povzdigo industrije in razvoj obrtnije in tako posredno za večjo plačilno zmožnost, tega mi, gospóda moja, ni treba razkladati.

Ali ravno na Dolenjskem manjka najbolj takih občil. (Res je! Tako je! na desnici.) Dolenjska seveda v prvi vrsti potrebuje železnico! (Tako je! na desnici.) Toda, moj častiti prijatelj, generalni govornik s te strani visoke zbornice je v generalni debati v seji 213. povdarjal, da se zastoj trudijo zastopniki kranjski že nad dvajset let v deželnem zboru in v tej visoki zbornici, kakor tudi s svojim osebnim vplivom — in konstatovati moram, da sedaj v popolnem soglasji — da bi državno upravo pridobili za železnično politiko tudi na Dolenjskem, ki je v tem oziru tako zanemarjeno, in da bi se zgradila železnica, ki jo že tako dolgo želimo in pričakujemo, katero potrebo je vlada že sama priznala in jo pristela železnicam, ki se imajo graditi. (Tako je! na desnici.) (Dalje prih.)

čarjem, je pa še toliko težje spoznati se iz državne zbornice same. Kdo more vedeti, pri čem smo, če je poslanec dr. Lueger oni dan povedal na vse grlo, da je zbornična levica prav za prav prikrita vladna stranka? Torej levica je prav za prav desnica, pa vendar ni, kakor je pozneje protidokazoval sam minister grof Taaffe.

Da, grof Taaffe! To se je lovil oni dan v državni zbornici, ko se ni določno izrazil, ali je Ogerska inozemstvo, ali ni. Seveda, rekel je pozneje popravljaše samega sebe, Ogerska je inozemstvo gledé tega namreč, da se nima prav nič vtikati v notranje zadeve avstrijske. „Pa vendar ni“, zatrjeval mu je nasproti dr. Russ.

Kaj pa naši poslanci? Ali je vredno potegovati se za ministre, kader kateremu kaj „prede“?

„Je“, dejal bi tisti, ki stavi vse svoje upanje v modro previdnost naših poslancev. „Pa vendar ni“, oglasil bi se brž tisti, kedor je prepričan, kam meri vse delovanje sedanjega naučnega ministra. In, če tudi se bodo Slovenci in Čehi še tako zaganjali vanj pri budgetni debati, slednjič se bo vendar razglasilo: budget je dovoljen, Gautsch

Politичni pregled.

V Ljubljani, 4. maja.

Notranje dežele.

Mladočeški poslanec dr. Trojan objavlja po staročeških glasilih pismo svojim volilcem, da bo glasoval, naj se izroči *Liechtensteinov šolski načrt* odseku. Knez Liechtenstein je obljubil v navzočnosti več poslancev Trojanu, da bo pri utemeljevanju svojega predloga izrečno naglašal, da niti ne pričakuje niti ne zahteva, naj se predlog njegov nespremenjen potrdi; predružači naj se marveč v vseh točkah, ki bi se pokazale neprimerne.

Izdelovanje novih *malokaliberskih repetirk* v steyrski tovarni vspešno napreduje. Z Dunaja se poroča, da bode dobilo do konca tekočega leta to orožje pet divizij.

Predvčerajšnjim se je sešel *kazensko-zakonski* odsek državnega zbora k seji, da bi se posvetoval o izimni postavi za sodni okraj Kotor in zakonu o ponarejanju živeža. Seja pa ni bila sklepčna, ker je prišlo le pet ali šest članov, akoravno broji ves odsek — 24 članov.

Vnanje države.

Poskusi *srbskega* ministerskega predsednika, da bi ustanovil po znanih vzgledih nestrankarsko vlado, našli so po deželi prav malo prijaznih odmevov. Obstoječe stranke nočejo sprejeti take vlade. Nepretirano se vrše mej vodji raznih strank posvetovanja, kakó bi se mogel uprizoriti skupen korak zoper sedanjó vlado. — Z raznih strani se je poročalo, da namerava vlada pomnožiti razne posadke in sklicati rezervnike. Ta vest se ni obistinila.

Francoski predsednik Sadi-Carnot je začel nekoliko drugačne strune navijati, odkar mu delajo boulangisti toliko skrbi in nemirnih noči. Veliko bi on dal za to, ko bi ne bil izpregovoril znanega stavka: „Desnica je skupni sovražnik.“ Poleg tega, da je v Bordeauxu odkloval predstojnico usmiljenih sester s križcem častne legije, da je naglašal svojo dobrohotnost nasproti temu človekoljubnemu redu, povabil je k tamošnjemu banketu tudi nadškofa, generalne vikarje in vse župnike v Bordeauxu. Carnotovi govori povsod naglašajo potrebo složnosti ter se glasé takó miroljubno, da bi se gotovo ne bilo treba katoličanom v Franciji ničesa več bati, ko bi bilo to odvisno od napominanih govorov. Toda Carnot ne bo mogel spremeniti volkov v ovce. Mej zgorajšnjim banketom vršil se je drug v medicinski stolici, kjer je visok uradnik naučnega ministerstva, Liard, proslavljal uradni materijalizem, ki nadvladuje v državnih šolah, poveljeval uke Helvetiusove in Holbachove ter izrazil željo, da bi postala dijaška družstva kal prostozidarskim ložam. Naučni minister Lockroy sam je potem v svojem govoru slikal vzvišeni nalog učiteljev v demokratiški državi. Iz tega je razvidno, da spremljevalca Sadi-Carnotova nista dajala svojih besed takó na tehtnico, kakor sam državni poglavar. — Ker se bodo sedaj vršile po celi Franciji občinske volitve, odložila je zbornica svoje zasedanje do dne 15. maja, ter bo skoraj gotovo isto storil tudi senat. — Kakor znano, pričel je poslanec Ribot delovati za volitve po okrajih namesto dosedanjega volilnega načina s skrutinijem zapisnikov. To njegovo nalogo bo prevzel sedaj poseben odbor, ki se bo v kratkem ustanovil v Parizu.

Dne 21. aprila pripetil se je v *italijanski* zbornici dogodek, ki bo morebiti v svojih posledicah Crispiju jako neprijeten. Poslanec Cavalotti je naznanil, da bo interpeloval Crispija o položaji notranje politike, Crispi pa se je izjavil, da ne sprejme te interpelacije. Potem je rekel Cavalotti, da bo ministra interpeloval o sodilih interpelacijskega prava, pa tudi te interpelacije ni hotel sprejeti Crispi. Cavalotti se je sklical na zbornico, ki pa je stopila na Crispijevo stran. Zaradi tega je Cavalotti odložil svoj

mandat. Milanski volilci bodo morali sedaj soditi mej Crispijem in Cavalottijem. Ako bo slednji zopet izvoljen, obsodila je ministerskega predsednika narodova volja.

Zelena knjiga, ki se je razdelila o *abesinski* ekspediciji mej italijanske poslance, obseza dvoje zanimivih pisem kralja Janeza generalu San Marzanu. Neguš, prorok božji, Janez sionski, kralj vseh etijopskih kraljev itd. piše dne 26. marca iz svojega ailetskega tabora: „Zakaj se niste držali pogodbe Hewett? Ostanimo na podlagi te pogodbe, pustite mi deželo mojo, ostanite vi v svoji. Oba se moreva, vi na eni in jaz na drugi strani bojovati zoper Sudance ter tako razširjevati svoje ozemlje, kajti oba sva kristijana. Ras Allulah napadel Vas je pri Dogaliju, ne da bi mi bil sporočil o tem; kar se je zgodilo, delo je vragovo! Jaz edini imam pravico, da se pritožim, ker nisem prišel k Vam, da bi Vas napadel, marveč Vi k meni. Ne bom sedaj prišel, da bi se bojeval, braniti hočem le svojo mejo. Vsakdo naj se povrne v svojo deželo. Pristanišče masavsko mora ostati prosto, kakor do sedaj.“ Na to mu je naznanil San Marzano stroge mirovne pogoje, neguš pa mu je odgovoril: „Vaša dežela gre od morja do Rima, moja od morja do semkaj, to je v Etijopijo. Mi nimamo vzroka, da bi se pobijali. Od tega trenutka naprej ne bo več prišel moj sel k vam, in da se tudi vaš pri meni ne pokaže.“ — Iz zadnjih besed je razvidno, da je vsako sporazumljenje nemogoče mej Italijani in Abesinci.

Crispi je ukazal italijanskemu veleposlaniku na madridskem dvoru, grofu Ternielliju, naj se na *maročanski konferenci* odločno poteza za prostost vesti in prosto versko izvrševanje v Maroku bivajočih židov. Anglija ga bo v tem vroče podpirala. Kakó očetovski skrbi Crispi za versko prostost maročanskih židov, in koliko posla bi imel v tem oziru v svoji domovini!

Carigradska poročila zatrjujejo, da nikakor ni resnična vest, po koji je dobil *angleški* veleposlanik sir W. A. White nalog od svoje vlade, naj pozove *Turčijo*, da hitreje uvede preosnove v Armeniji. Diplomatski krogi pravijo, da so to vest raztrosili panslavisti, da bi pritirali Armence v naročje Rusije, ko bi izprevideli, da so bile nade prazne, koje so gojili gledé angleške pomoči. Anglija tudi dobro vé, da bi imela edina Rusija koristi od tega, ko bi se sprožilo armensko vprašanje; že zaradi tega manjka tedaj vsem dotičnim poročilom dejanske podlage.

Turčija ima mnogo zadreg na vse strani. Posebno neugodne so razmere mej njeno vlado in ekumenskim patrijarhatom. Iz zanesljivega vira se poroča, da je zatrdno sklenil patrijarh odpovedati se s sinodo vred, ako bi odklonila Turčija pritožbe gledé serreškega metropolita. Patrijarh neki zahteva, da se podelé službe vsem odstavljenim škofom, kajti cerkev ne more izvrševati svojega težavnega poklica, ako se ne spoštujejo njene pravice in prostosti, koje so potrdili do sedaj vsi sultani. — Ker je odklonil Photiades paša, imenovan bo poglavarjem na Kreti nekdanji veleposlaniški svetnik v Parizu, Nikolaj efendi Sartinski, kojemu se bo ob enem dovolilo dostojanstvo maršala ali muširja.

Grški vladni krogi so razburjeni vsled odpoklicanja turškega poslanika Feriduna beja zaradi tega, ker dobro vedó, da se to ni zgodilo vsled kakovega poslaničevega pregreška, marveč le vsled spletek v carigradski palači. Grško časopisje ostro napada Turčijo, češ, slednja je s svojo brezozirnostjo nasproti helenskemu življu zakrivila sedanje napete razmere. Neutemeljene so vesti, da so provzročile ruske spletke sedanji turško-grški položaj. Pl. Nelidov je v Atenah edino le poizvedoval, kakó bo Grška postopala v gotovih slučajih, nikdar pa ni pozivljval slednje, naj se kaže sovražno Turčiji. Vzlic temu pa je res, da je Turčija z veliko nezadovoljnostjo gledala na ruske poskuse gledé rusko-grškega sprijaznjenja, in ravno ta nezadovoljnost je bila povod preganjanju helenizma in grške cerkve v Makedo-

je še naučni minister, pa vendar mu ni bilo treba preklicati, kar je ukrenil gledé nekaterih srednjih šol. Tine Balant.

† Lovro Šumi.

Zdaj bivaš vrh višave jasne,
Kjer ni mraku, kjer ni noči.
Tam solnce sreče ti ne vgasne,
Resnice solnce ne stemni.

Gregorčič.

Sedaj, ko obsipa priroda zemljo s zelenjem in cvetjem, ko veje pomlad in oživlja vse stvarstvo k novemu življenju, ostavil si ti, dragi Lovro, svojo rodno hišo, zapustil svoje roditelje, brate in sestro, ločil se od mnogoštevilnih svojih prijateljev in znancev, ter se podal k večnemu počitku — v hladni grob. Vroče želje in prošnje, da ti Vsemogočni povrne oslabele zdravje, kipele so mej tvojo boleznijo iz gorko te ljubečih src, a previdnost božja, ki vodi v svojih nedosežnih sklepih vsacega do njegovega pravega namena, poklicala te je iz te solzne doline v srečnejše življenje. Pri tvojej zgodnjej

gomili topi se nam žalosti srce, ko premišljujemo, kako britka in huda je za nas tvoja izguba, koliko lepih nadej položili smo s teboj v grob. Roditeljem vzela je smrt v tebi dobrega in udanega sina, nam, tvojim tovarišem, vzglednega prijatelja, a duhovskemu naraščaju unetega in vstrajnega delavca.

Tvojemu spominu glasijo naj se naslednje vrstice!

Lovro Šumi porodil se je 9. avgusta 1867 v Kranji, kjer je v domači ljudski šoli zajemal prve nauke. Po dokončanih čveterih razredih vstopil je v tamošnjo nižjo gimnazijo, ker ga ni dosti mikalo ostati domá pri očetovem delu.

Čez štiri leta podá se v zgornjo ljubljansko gimnazijo, katero dovrši z dobrim vspehom in zrelostno skušnjo. V jeseni l. 1885. vstopi v ljubljansko knezoškofijsko semenišče. Kmalu pomladi pričele so se v njem kazati kali nevarne jetične bolezni. Zategadelj moral je semenišče zapustiti in se podati domov, da si okrepi slabo zdravje. Tu ostane celo leto in pomladi l. 1886. podá se na nasvèt zdravnikov v Trst k svojemu bratu.

Začetkom letošnjega šolskega leta vstopi v go-

niji. Dejanjski je proizvala Turčija sedanje neznosne razmere s svojimi neštevilnimi sovražnimi čini še predno je prišel Nelidov v Atene.

Rumunski listi svarijo, naj se nikar ne verjame poročilom Reuterjevega izvešča o rumunskih nemirih. — Redarstvo je več svojih agentov pregovorilo, da so kot priče tako izpovedali, kakor da so kmetsko prebivalstvo vznemirili zunanji vplivi. Ta vladna prekana je jako razburila že itak nemirne duhove v taboru narodne opozicije.

Švedski kralj je predvčerajšnjim odpotoval iz Palerma v Algir.

Izvirni dopisi.

Z Dunaja, 3. maja. Naturalizem bil je predmet govoru g. Fr. Svetiča pri zadnjem večeru slov. kluba. Govornik rešil je to svojo zadačo izvrstno, in gotovo bila je zaslužena burna pohvala, koja se mu je izjavila konec govora od vseh navzočih Slovencev. Ako navedemo tu ob kratkem vsebino tega govora, ustrežemo gotovo tudi bralcem „Slovenca“. — „Kakor v zgodovini francoski, tako je tudi v tem slovstvu veden prevrat. Sedaj vladajo naturalisti, kojim glava je znani Zola. Toda on ni prvi, že pred njim pisali so v naturalističnem smislu mnogi pisatelji. Oče naturalizmu je prav za prav slavni romanopisec Balzac. Za tem prišli so drugi, in naposled Zola, koji je pripravil naturalizem do te veljave, koja ima dandanes. V slovstvu dobil je ime Zola l. 1867. Kaj tirja Zola od romana, kakov naj bode prav za prav? 1. Iz romana naj se odpravi domišljija, pripovedovati se ima to, kar se godi. 2. Roman ni povest, ampak samo poročilo o tem, kar se je zgodilo. 3. Nima se jemati v roman samih osob, ampak opisó naj se cele družine. 4. Roman ima postopati z vedo sedanje dóbe. — L. 1871. jel je izdajati Zola ciklus povesti, ki naj dokazó, kako se dá vresničiti vse to. Najboljša teh povesti je „L' Assomoir“. Predelana je tudi v igro. Ko so jo igrali v Parizu, prdstavljali so jo tako, kakor bi se godila v istini. Ko je prišlo na vrsto ono dejanje, v kojem se kaže milarna, dišalo je v gledišči po milu; potem se polivati dve perici v resnici z vodo, ko ima neki igralec pasti s strehe, vrgla se je pupa doli, i. t. d. — Zola ima dokej učencev na Francoskem in Laškem. Med drugimi narodi manj ali celo nič. Govornik ni zagovornik Zole, a vendar pravi, da ni prav, ako se naravnost obsoja. On šeže pač pregloboko v človeško življenje, on vidi le senčno stran v življenji, ali on piše objektivno, ne gane ga niti beda, niti siromaštvo; ali greha ne opisuje lepo, v slogu je mojster, in romani njegovi nimajo nenaravnih namer, kakor se sklepa.

Po tem govoru prišla je na vrsto druga jako imenitna točka. Že pri osmem večeru klubovem sklenilo se je, da se ustanovi podporno društvo slovenskim velikošolcem na Dunaji. Odbor, ki se je izvolil oni večer, da napravi pravila temu društvu, rešil je to svojo nalogo. O važnosti tacega društva ni mi treba govoriti obširno; da je potrebno, to poudarjalo se je že mnogokrat. Pravila sprejela so se in predložila bodo se policiji, da se oživotvori to društvo, če bode mogoče, že začetkom prihodnjega šolskega leta. Slovenski klub ostal bode seveda še, kakor je bil do sedaj, in poleg njega podporno društvo. Izvolil se je ta večer tudi prvi

riško semenišče, a njegovo že preveč oslabeledo zdravje ni mu dopuščalo študij nadaljevati. Še enkrat odide v Trst in se vrne okoli božiča pretečenega leta že hudo bolan nazaj v Kranj, kjer je ostal do svoje smrti, 28. pr. m.

Pokojnik bil je v gimnaziji kakor v semenišči mej tovariši zelo priljubljen. Njegov odkritosrčni značaj, njegova miroljubnost in prijaznost do vsacega pridobila je vselej največje simpatije. Vnet za vse lepo in dobro, posebno za svoj prihodnji poklic, izvrševal je svoje študije z vso vestnostjo in pridnostjo. Še v bolezní ni si dal pokoja, marveč se še vedno trudil, da ne bi zamudil preveč v študijah. Mej boleznijo kazal je vedno veliko potrpežljivost in nikdar ni bilo čuti iz njegovih ust žale besede ali tožbe o žalostnem stanji. Često spominjal se je svojih tovarišev in bil vselej srčno razveseljen, ko so ga v počitnicah obiskavali prijatelji. Zato nam je bila vest o njegovi smrti hud udarec in tužno nam je bilo pri srei, vedočim, da smo v njem izgubili v istini dobrega tovariša.

Veličasten pogreb, katerega se je vdeležilo mnogobrojno občinstvo od blizu in daleč, pričal je

odbor, ki bode posloval prihodnje leto. Izvoljeni so bili: za predsednika g. J. Navratil; za prvega podpredsednika g. dr. Miroslav Ploj, za drugzega g. dr. Fr. Simonič; za tajnika g. Jos. Ciperle, za njega namestnika g. J. Jereb; za blagajnika č. g. Fr. Jančar, za namestnika g. J. Luzar; za odbornike g. dr. P. Kresnik, g. J. Pukl in č. g. dr. Konstant. Vidmar. Revizorji so: g. Jos. Premieru, g. Žiga Sežun in g. Fr. Škedl.

Dnevne novice.

(C. kr. deželna vlada) je gimnazijcu Antonu Ekarju dovolila postavno talijo v znesku 26 gl. 25 kr., ker je dné 7. januarija t. l. rešil z lastno nevarnostjo za življenje Alojzija Klofatarja smrti v Kokri pri Kranji.

(Osebné vesti.) Okrajnega sodišča pristav, g. dr. Josip Fraidl, je z Vrhniko prestavljen v Ptuj, in avskultant, g. Alfonz Kapun, je imenovan pristavom na Vrhniki.

(Poveljništvo tukajšnje prostovoljne požarne brambe) je iz mnogih krajev dežele dobilo naznana, da se bodo mnogo požarne brambe vdeležile shoda v Ljubljani dné 6. t. m. Naznana so poslale požarna bramba na Toplicah, v Novem mestu, Bohinjski Bistrici, Tržiču, Kranji, Št. Jerneji, Domžalah, Begunjah, Cirknici, Kamniku, Mirnipeči, Šmariji in na Bledu. Vspored je naslednji: Moštvo gré zjutraj ob 7. uri s tujimi tovariši k sv. maši v cerkev sv. Florijana, po sv. maši zajutrek v gostilni „pri Zvezdi“. Ob 10. uri shod v magistratni dvorani; ob 2. uri skupno kosilo „pri Zvezdi“; ob 4. uri ogled od g. Samasse prirejene razstave.

(Somenj v Toplicah na Dolenjskem), kateri bi letos moral biti četrtak po sv. Florijanu, preložiła je c. kr. deželna vlada na prošnjo topliškega županstva po dogovoru s trgovsko in obrtniško zbornico v Ljubljani na 17. maja 1888.

(Temeljni kamen) blagoslovil je dné 9. aprila opat Bonaventura za zgradbo nove sirotišnice v Marija-Zvezdi pri Banjaluki. Dosedanja sirotišnica je bila v poslednjih letih pač mnogo premajhna za tako veliko število siromašnih otrok. Siromaštvo in zlasti duševna bēda je v Bosni grozna. Mnogo katoliških otrok službovati mora za ljubi košček kruha pri Turkih ali Grkih, kjer so taki reveži vedno v silni nevarnosti gledé svoje vere.

(Tržaškega carinskega urada) oficijal Paskval Sciurko je imenovan oficijalom višjega carinskega urada na Dunaji.

(Iz Trsta): Zadnja številka „Edinosti“ je bila zaplenjena zaradi političnega razgleda, ki govori o državnem zboru. — Čez dolgo časa zopet; menda je to dobro znamenje? — Nadvojvoda Ivan se je v ponedeljek pripeljal s svojim naddvornikom iz Pulja. V soboto je obiskal nadvojvodo Karla Štefana in njegovo soprogo na Velem Lošinji. — V sredo večer je znani afričanski potovalec dr. Holub predaval v društvu „Schiller“. — Tukajšnji trgovec Dom. Martinazzi se je 18. m. m. s kurirnim vlakom odpeljal na Dunaj; imel je pri sebi okoli 4000 gl. Od istega časa je zginil brez sledu;

dovolj o občnej priljubljenosti ranjcega. Pred krsto korakali so nositelji vencev, za njimi 12 bogoslovcev-pevcev, ki so mej potjo popevali „Miserere“, potem prečastita mestna duhovščina s prečastitim gospodom kanonikom in semeniškim vodjo dr. Kulavicom, ki je ranjkega pokopaval. Nato sledili so trije bogoslovci noseči krasen venec z belimi trakovi in primernim napisom. Krsto, okrašeno z venci, neslo je 6 bogoslovcev, katerim je zopet 6 svetilo. Pred hišo zapeli so mu bogoslovci „Molitev“, a na grobu F. S. Vilharjevo „Žalostinko“ s slovenskim tekstom. Marsikatero oko zasolžilo se je, ko nam je dražega ranjcega zakrila zemlja.

Dragi prijatelj! Ondi ob bregu šumeče Save, na pokopališči, kateri krije toliko blagih src, zrahljali so tudi tebi prezgodnji grob. Odvzet si nam iz prijateljskega kroga, a tvoj duh, tvoj spomin živel bode mej nami in nas navduševal za lepe ideje, katere je tvoje srce tako gorko gojilo.

Na svidenje, dragi Lovro, nad zvezdami!

ljudje sodijo, da se je morda zgodilo zločinstvo. — Kakov duh veje med italijansko mladino isterskih mest, razvidi se lahko iz naslednjega: Ni dolgo, ko so jim v Kopru razpustili neko veslarsko društvo; sedaj so ustanovili drugo in je imenovali „Societâ canottieri Venezia Giulia“. Že ime bōde v oči; kaj pa se skriva za imenom, vedó oni, ki so osnovali društvo. — Zakrament sv. birme bo prevz. vladika delil v osapski dekaniji in sicer: Dné 12. maja v Tinjanu, 13. v Ospu, 14. v Loki in 15. v Kubeđu. — V tomajski dekaniji: Dné 2. junija na Repen-taboru, 3. v Tomaji, 4. v Avberu, 5. v Povirji in 6. v Sežani.

(Duhovske premembe v tržaški škofiji.) Čast. gosp. Anton Bilan, duhovnik spletske vladikovine, je začasno nameščen pri sv. Jakobu v Trstu. Čast. gosp. Čuček, duhovni pomočnik v Lovranu, pride kot župni upravitelj v Grdoselo. Čast. gosp. Marčinko pride iz Kastva v Lovran. Čast. gospod Dobravac je premeščen iz Drage v Štorje. — Razpisani ste župniji v Valmovraži in v Truškah.

(Državnim uradnikom), ki imajo opraviti s strankami, došel bo, kakor se čuje, odlok od ministerstva, da morajo v službi nositi uniformo, tako v davkarijah, v malih carinskih uradih itd. Ni še davno, kar je izšla slična naredba na vse državne blagajnice.

(Brambovski poveljnik), general topništva nadvojvoda Rainer, pripeljal se bo dné 8. maja ob 5. uri zjutraj v Gradec na ogled ondašnje šole brambovskih častniških aspirantov.

(Profesor na graškem vseučilišči), gosp. dr. Zuckerkandl, ki je prevzel za knjigo „Oesterr.-ung. Monarchie in Wort und Bild“ popis antropoloških razmer na Goriškem, bil je ondi te dni. Preiskaval je s zdravniki tudi stari pokopališči v Gorici in Gradiški.

(Iz Gorice) se poroča, da pride tje z Dunaja od vlade poslan nadzornik državnih železnic, gosp. Dostal, da preišče na lici mesta črto nameravane železnice po Furlaniji.

(Mrtvega otroka), deklico, našel je železniški stražnik Jožef Rataj v Brišah na savinjskem prođu. Zašita je bila v robato platno, v kakeršno zavijajo blagó.

Telegrami.

Berolin, 4. maja. Cesar je bil zjutraj brez mrzlice in nekoliko časa zunaj postelje. Moči se mu počasi povračajo. Izvešča se odslej ne bodo več vsak dan objavljala.

Trst, 4. maja. Roparja-morilca Maffei-a so zjutraj ob 6. uri obesili.

Lvov, 3. maja. Po vseh galiških mestih se je danes svečano praznovala obletnica objavljene poljske ustave iz leta 1792. Izjave so bile vseskozi strogo narodnega značaja.

Tirnova, 3. maja. Princ Ferdinand je došel iz Gabrove. Na celi poti semkaj ga je navdušeno prozdravljaj narod. Ostal bo tukaj čez velikonočne praznike.

Za pogorelce na Vinici, v Goleki in Podklanjcem

so poslali:

Peter Berič, administrator v Starem logu	8 gl. — kr.
Janez Ažman, župnik na Dovjem	8 " — "
Franjo Perpar, admin. v Šmarjeti	15 " — "
Franjo Tavčar, kurat v Besnici	3 " — "
Matija Kadunc, administrator na Preloki	4 " 38 "
Jožef Bononi, župnik v Radovljici	16 " — "
Karol Kurent, adm. v Črnomvrhu	12 " 54 "
Primož Peterlin, admin. pri sv. Lanartu	11 " — "
Matija Prijatelj, župnik v Strugah	16 " — "
Martin Končnik, župnik na Javorji	4 " — "
Andrej Alijančič, stolni korar v Celovei	5 " — "
Mil. gosp. Franjo Dovgan, prošt v Metliki	57 " — "
Janez Koprivnikar, dekan na Vrhniki	45 " — "
Anton Golobič, župnik v Cerkljah na Gor.	35 " — "
Janez Noyak, župnik v Smledniku	20 " — "
Stanislav Šranc, župnik v Ratečah	16 " — "
Anton Kerčon, župnik v Vavta vasi	10 " 50 "
Anton Fetič-Frankheim, župnik v Vremah	9 " 30 "
Ignacij Okorn, župnik v Senožečah	4 " — "
Josip Porubski, kapelan v Senožečah	2 " — "
Neimenovani v Senožečah	3 " — "
Janez Zupančič, admin. v Cerkljak na Dol.	8 " — "
Janez Oblak, župnik v Borovnici	6 " — "
Anton Kukelj, mestni kapelan v Kranji	5 " — "
Avgušt Turk, župnik na Jančah	3 " 40 "
Mil. g. dr. Anton Jarc, prošt itd. v Ljubljani	je poslal zavitek razne obleke.

Za cerkev sv. Jožefa Podklanjcem:

Andrej Alijančič, stolni korar v Celovei	10 gl. — kr.
Stanislav Šranc, župnik v Ratečah	6 " — "

Priporočevaje se drugim usmiljenim ljudem, zahvaljujem se prisrčno dosedanjim blagim dobrotnikom in Bog vsem sto-terno poplačaj!

Na Vinici, dné 27. aprila 1888.

Jurij König,
župnik.

Zahvala.

Po končanih dopolnilnih volitvah v mestni zbor je pod-
pisanemu odboru prijetna dolžnost, zahvaliti se najljubše p. n.
gospodom volilcem, da so se volitev udeležili v obilnem številu
in s skoro jednoglasno volitvijo izrazili zaupanje svoje pripo-
ročenim kandidatom, kateri bodo z vestnim svojim delovanjem
vedno varovali svojih volitev koristi.

Narodni volilni odbor.

Umrli so:

1. maja. Martin Dolinar, umirovljeni pismonoša, 66 let,
Rimska cesta št. 20, jetika.

3. maja. Filipina Felber, konduktorjeva hči, 16 mes.,
Kravja dolina št. 1, Croup.

Tuji ci.

2. maja.

Pri **Matiju**: Ortner, trgovec, iz Nemčije. — Skodlar,
Merbs, Wellitsch, Stroblow, trgovci, z Dunaja. — Teweles,
Fischer, trgovec, iz Prage. — Schwarz, trgovec, iz Nemčije.
Eisner, trgovec iz Šlezije. — Cevzoli, trgovec, s soprogo, iz
Kaniže. — Wolseger, profesor, iz Kočevja. — Friedrich,
zasebnica, iz Kamnika. — Jeuniker, zasebnica, iz Rudolfovega.
— Tomazin, posestnik, iz Velikih Lašč. — pl. Vest, c. k. mornar,
iz Pulja. — Dr. Mayer, zdravnik, s soprogo, iz Planine.

Pri **Slonu**: Schurz, stotnik, s soprogo, z Dunaja. —
Töpfer, trgovec, z Dunaja. — Marcada, trgovec, iz Slavonije.

Tržne cene

dné 2. maja.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 18	Špeh povojen, kgr.	72
Rež,	4 22	Surovo maslo,	88
Ječmen,	3 90	Jajce, jedno,	2
Oves,	2 80	Mleko, liter,	10
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	54
Proso,	5 52	Telečje,	54
Koruza,	4 87	Svinjsko,	62
Krompir,	2 50	Koštrunovo,	34
Leča,	9	Pišanec,	65
Grah,	10	Golob,	18
Fizol,	11	Seno, 100 kgr.	32
Maslo, kgr.	92	Slama,	2 05
Mast,	74	Drva trda, 4 mtr.	20
Špeh svež,	62	„ mehka, „	5 20

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	razkoma v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	738.1	14.4	brezv.	del. jasno	7.20
3. 2. u. pop.	736.0	24.2	sl. vzhd.	„	dež
9. u. zveč.	736.3	15.0	„	„	„

Jutranja zarja, soparno; popoldne deloma oblačno, ob
5. uri nekoliko dežja. — Srednja temperatura 17.9°C., za 6-4°
nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

4. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	79 gl. 10 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	80 „ 35 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	110 „ 10 „
Papirna renta, davka prosta	93 „ 70 „
Akcije avstr.-ogerske banke	872 „ „
Kreditne akcije	278 „ 30 „
London	126 „ 85 „
Srebro	— „ „
Francoski napoleond.	10 „ 03 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 95 „
Nemške marke	62 „ 20 „

Dragotin Matković,

brivec in vlasuljar

v Ljubljani, pred škofijo šte. 11

naznanjam p. n. občinstvu, da sem prevzel ta
obrt in da bom vedno točno postrezal. (1)

Najnovejšo delo o konfesionalni šoli.

Interessante Beiträge zur gegenwärtigen Tagesfrage.

„Die confessionelle Schule.“

Erster Theil: Offene Fragen an Herrn Dr. E. Hannak.
Zweiter Theil: Die Nothwendigkeit der confessionellen
und nationalen Schule vom wissen-
schaftlich-pädagogischen Standpunkte
aus dargestellt.

8°, 43 str. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Prvi del kaže jednega glavnih junakov liberalnega rav-
sanja in označa v njem njihovo ravnanje, razkrivaje z uče-
nostno ostrožjo vse neresnične trditve, ki jih je gospod vodja
Hannak navedel v svojih spisih, ne da bi jih bil dokazal.
„Offene Fragen“ šibajo — od konca do kraja jako mikavno
— lažnjive nauke liberalcev in kaže liberalski zadrugi tako
zrečo resnice, da se vidi njih lažnjivi obraz v vsestransko
jasni razsvetljavi.

Drugi del donaja z vednostno-pedagoškega stališča
novih zelo mikavnih podatkov, ki z jasno in določno besedo
razkazujejo vprašanje konfesionalne šole ter logično dokazujejo,
da je neogibno potrebna konfesionalna šola.

Ta spis je važen za slehernega, katerikoli se peča z
dnevnm vprašanjem „konfesionalne šole“; vzbudil bo živahno
pozornost pri prijateljih in nasprotnikih konfesionalne šole.

Dunaj-Würzburg.

Leo Woerl.

Dobiva se v „Katoliški Bukvarni“ v
Ljubljani.

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), naj-
bolj praktično,
elegantno, moder-
no in priljubljeno
tapecirano pohiš-
veno orodje, pre-
oblečeno z moder-
nim in močnim
blagom in popol-

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz
blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in
solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4,

Uzorec blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa
v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem
najceneje. — Modroce na peresih (Federmadraten) 10 gl.
in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot špecialiteto: altarne
preproge.

☛ Ceniki s podobami zastoj in franko na za-
htevanje.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl.
50 kr. divane, garniture, modroce na peresih po
10 gl., žimnate modroce po 20 gl., vozičke za
otroke, okvire za svete in posvetne podobe, in sicer

za 20 odstotkov ceneje, kakor drugod.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.

Cenilnik s podobami zastoj in franko.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov
in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškanske cerkvi v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse
v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot
znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupce so oljnat barve
v ploščevinastih puščah (Blechbüchsen) v domačem
lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše
nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

Krajevni in potovalni leksikon (Orts- und Reise-Lexikon)

Avstro-Ogerske,

izdelala

Josip pl. Kendler in Leop. Siller.

Krajevni in potovalni leksikon

obseza vse avstro-ogerske kraje ter želez-
nične, poštne, parobrodne in brzojavne
postaje s zaznamovanjem železničnih in paro-
brodskih podjetij; zaradi tega je za vsacega
neobhodno potrebna knjiga.

Krajevni in potovalni leksikon

sestavljen na podlagi današnjih prometnih
razmer, je visoke pomenljivosti za c. kr. vo-
jake in vojaške uradnike, ker je v njem
navedena natančna lega vsacega kraja v
Avstro-Ogerski. — Dalje je tudi važen za poštne, že-
lezniške in brzojavne uradnike.

Krajevni in potovalni leksikon

je posebne vrednosti za vsacega odvetnika,
billeznika, sodnijskega uradnika itd., ker
je pri vsacem kraji povedano politiško in
sodnijsko uvrščenje, kakor tudi za vsakega
graščinskega oskrbnika, tovarnarja, potovalca, iz-
voznika in uvoznika itd., in to zaradi tega, ker je pri
vsakem kraji navedena pošta, železnica, oziroma
bližnja pošta in železnična postaja.

Krajevni in potovalni leksikon

izide v 30 zvezkih po 30 kr. ali sub-
skripcijska cena za celo delo a. v. gl. 7.—
ter se dobiva v vseh knjigotržnicah ali pa
pri založniku (10)

Leop. Siller-ju, Dunaj I., Grünangergasse I.

Slomškovih zbranih spisov

IV. knjiga: različno blago.

(I. del: „Šola in odgoja“ str. 180; II. del: „narodna
politika in narodno gospodarstvo“ str. 183—354;
III. del: „razna poučna tvarina“ str. 357—428 do-
biva se izvod po 1 gl. pri izdajatelju: Mih. Len-
dovsku, župniku v Makolah (Maxau b. Pöltschach);
III. knjiga, životopisi, str. 397 pa po 70 kr. Po
ravno isti ceni tudi po vseh slovenskih bukvarnah!
Prva in druga knjiga ste pošli: Val. Orožnovih pesni
je še nekoliko izvodov na prodaj po 40 kr.

Pete knjige: „Slomškovi „pastirski listi“ ni
môči izdajati, dokler za III. in IV. tiskovni stroški
niso poravnani.

Spominjajte se ljubljanske dijaške
in ljudske kuhinje pri igri in stavah,
pri slovesnostih, oporokah in nepričakovanih
dobitkih.

KATOLIŠKA TISKARNA

v LJUBLJANI

Knjig, brošuric, prošpektov, časo-
pisov vabil, vozni listov,
mrtvaških listov,
obiskovalnic.

VALVATORJEV TRG

duhovščini, pisateljem in
vrstno izvrševanje tiska

Dekretov, plakatov, vstopnic,
sporedov, letnih poročil,
in družnih tiskovin v
raznih barvah.

VALVATORJEV TRG

priporoča se prečastiti
p. n. občinstvu za vsako-
skih obrazcev.

Diplom, cenikov, imenikov,
računov, kovčev s firmo,
pobotnic, tabel za
urade, pravil.

Spovednih, birmskih in izpraše-
vanjskih listkov, molitvenih
knjig, litani, župnij-
skih obrazcev.